

Posudek oponenta magisterské práce – praktická část*

Jméno a příjmení studenta	BcA. Lucie Marková		
Studijní program	Teorie a praxe audiovizuální tvorby		
Obor/ateliér	<i>KAMERA</i>	/ateliér Audiovizuální tvorba	
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2023/2024
Název práce	Rány (Scars)		
Oponent/ka práce	Mgr.Art Július Liebenberger Art.D		

Film Lucie Markovej vznikol ako komorné dielo, počas jej stáže v Južnej Kórei (predpokladám). Tento film sa snaží nastoliť originálnym spôsobom niektoré závažné problémy, ktoré trápia juhokórejskú spoločnosť.

Nie je prekvapujúce že Marková volí pre svoj film prostredie Južnej Kórey. Jej zaujatie touto spoločnosťou, ako aj obdiv k juhokórejským filmom, je pozorovateľné už mnoho rokov.

Obrazovo je film koncipovaný veľmi komorne. Väčšina príbehu sa odohráva na plošine pod veľkým mostom, s pozadím veľkého mesta, ktoré sa postupne pretvára do miliónov malých svetielok, ktoré veľmi významne definujú, že nejde o bežné stredoeurópske prostredie. Táto odlišnosť je však v podstate jediná, ktorá naznačuje že film pochádza z úplne odlišnej – ázijskej – kultúry. Postavy hovoria peknu angličtinou a dievča z trojice má, na rozdiel od 2 mladíkov aj menej ázijské črty. Táto skupina počas pikniku rozoberá témy, ktoré ich trápia a naznačujú stav juhokórejskej spoločnosti. Mladíci rozprávajú o moste samovrahov, pod ktorým sa nachádzajú, vraždách v parku, či šikane medzi študentami. Tieto pasáže sa obrazovo z komornej atmosféry pikniku značne vynímajú. Formálne sú urobené ako retrospektíva (šikana), zdynamizované a oživené novinové články či texty, prípadne ilustračné zábery z mosta sebevrahov. Horeuvedená skupina záberov ako jediná – najmä retrospektíva šikany – naznačuje kameramanské zručnosti Lucie Markovej.

Dalo by sa povedať, že sú však priemerné. Celé odlíšenie ilustračných scén, od scény pikniku, ťaží skôr z realizácie grafiky, ako samotným kameramanským umením. Kamera v týchto pasážach je málo dynamická či invenčná. Forma je samozrejme zaujímavá, nedáva však vyniknúť samotnej práci kamery, skôr ide o netradičný zaujímavý koncept rozprávania ako celku.

Problematickým sa môže zdať aj samotný celok pikniku. Záberovanie v tejto kľúčovej a dominantnej pasáži, je viac-menej statické. Markovú však treba pochváliť za nenápadné plynutie času, ktoré je zobrazené práve prenikaním tmy do pozadia a meniacim sa pozadím mesta. Aj tu však vidím problémy, ktoré sa objavujú pri montáži, nakoľko mesto nemá vždy rovnaký temný charakter a postupujúca noc niekedy odskočí akoby časom späť. Záberovanie pasáže pikniku je technicky správne, avšak nedá sa hovoriť o akejsi veľkej invenčnosti, či zdarilom rukopise - dá sa povedať že je odsnímané... Ťažko povedať, či je v takto komornej situácii možné dosiahnuť majstrovstvo, aké vidíme napríklad vo filme 12 rozhnevaných mužov, ktorý tiež pracuje s veľmi komorným prostredím. Ploché, faktorové svetlo, ktoré obklopuje

našu skupinku mládežníkov nevelmi modeluje postavy a nedáva vyniknúť ich pocitom či charakteru. Na vrub produkčných problémov pri realizácii diela ide zrejme i to, že kameramanka nedosiahla obrazové majstrovstvo v realizácii zaujímavých prostredí, či situácii ktoré by ilustrovali daný zámer. Divák tak napospol vzhliadne dielo priemerné, nie nezaujímavé, avšak po obrazovej stránke málo invenčné.

Otázky k obhajobě (výhrady, připomínky, náměty, atd):

1. Ako ste realizovali predložený film? Opíšte realizačné problémy a navrhnite ideálne riešenie.
2. Čo môže kamera urobiť, aby bolo dielo divácky zaujímavejšie i pri takejto komornej situácii.

Návrh klasifikace   **C-dobře**

V Bratislavě dne 28.5.20204

.....
podpis oponenta / oponentky práce

